

[Johan Asmussen.]

man kan for at formindske fristelserne til at omgå beskættningen, d. v. s. at selve skatte-systemet må være indrettet sådan, at der ligger den mindst mulige fristelse til at gå uden om reglerne. Den andet er noget, der efter min mening forsømmes for meget fra offentlighedens og for øvrigt også fra pressens side, nemlig en påvirkning af den almindelige opfattelse af det, som jeg netop var inde på: hvordan man bør se på skattesnyderi. Jeg mener, at der på det område bør gøres en direkte og aktiv indsats for at få en helt anden atmosfære omkring begrebet skatteunddragelse eller skattesnyderi.

Derudover er det dog naturligvis nødvendigt med et kontrolsystem. Vi har nu ved flere lejligheder fået skærpet reglerne i kontrolloven, og man er ved denne lejlighed inde på skærper, særlig i tre retninger. For det første med hensyn til indsendelse af oplysninger, der vedrører skatteyderens egen skatteopgivelse, for det andet med hensyn til oplysninger fra en skatteyder, der tager sigte på andre skatteyderes forhold, og for det tredje det særlige spørgsmål om skattevæsenets adgang til at optræde „på stedet“, som det hedder.

Med hensyn til det første område, oplysninger i forbindelse med skatteyderens egen skatteopgivelse uopfordret eller efter myndighedernes begæring, er vi enige i, at det kan være rigtigt og nødvendigt at foretage en vis udbygning, vel egentlig en modernisering og ajourføring. Det kan nok være rigtigt at indføre visse tekniske regler for driftsregnskabs opstilling; det er også muligt, at man i et vist omfang skal komme ind på standardregnskaber, men jeg vil dog gerne advare imod, at man går for vidt i den retning. Man bør nok holde sig til så generelle standardregnskaber som muligt. Hvis man laver dem for specificerede, kan man i alt for stort omfang komme ud for, at de hverken passer her eller dér, og så ender det med, at de ikke bliver benyttet, som de skal, fordi folk ikke kan finde ud af dem.

I denne forbindelse er der også spørgsmålet om repræsentationsudgifterne. Det er muligt, at det vil være rigtigt at indføre skemaer dér, men også på det punkt bør skattevæsenet ikke være småligt — det bør skattevæsenet i det hele taget ikke. Vi hører

alt for ofte om, at man hænger sig i og spilder en grusom tid på småtterier i stedet for at bruge den, hvor den kunne gøre mere gavn.

Må jeg i denne forbindelse sige, at jeg tror, at når man skal til at udarbejde de nærmere regler på dette område, bør man samarbejde med de statsautoriserede revisorer og muligvis også med andre grupper inden for rådgivere på dette område. Her er der en speciel ting, jeg vil foreslå, og det er, at når en selvangivelse udfærdiges af eller med bistand af en hjælper, en revisor, en advokat eller en helt udenforstående, og det sker jo i vidt omfang, burde det være en pligt, at det anføres på selvangivelsen.

Det ville være rigtigt i mange relationer, bl. a. i det tilfælde, tror jeg, hvor sognerådsmedlemmer, hvad de jo ofte gør, af venlighed og gratis hjælper folk med deres selvangivelse. Så kommer de i en vis ubehagelig situation, når selvangivelsen kommer til ligning og de dér skal deltage i vurderingen af en selvangivelse, som de selv har været med til at udfærdige. I forbindelse med en bestemmelse om, at medhjælperens navn bør anføres, vil det nok være rigtigt at foreskrive, at et sådant sognerådsmedlem ikke må deltage i ligningen af den pågældende skatteydere ansættelse. Jeg tror, det ville være til gavn og en stor behagelighed også for de pågældende sognerådsmedlemmer.

Det andet område vedrører indsendelse og indkrævning af oplysninger med henblik på andre skatteydere, og jeg må sige, at her tror jeg man går for vidt. Ved den lille fikse ændring af ordet skatteansættelse til skatteligning forstår jeg at det er meningen man vil kunne rejse et generelt krav om, at skatteyderen skal indsende sit regnskabsmateriale i al almindelighed, sådan at man derigennem skal kunne undersøge også andre skatteyderes forhold.

Under dette område hører også spørgsmålet om indkrævning af oplysninger om omsætning, reglerne i § 8 C, stk. 1. Der skal her være tale om kontrol med erhvervsdrivende og i fremtiden altså også sådan, at salg til erhvervsdrivende, som er private indkøb, skal kunne kontrolleres.

Jeg tror, at det for det første vil vise sig at være umuligt for store kredse af mindre erhvervsdrivende. Det vil tvinge dem til